

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., ve věci žalobce **T + T real s.r.o.**, se sídlem Opava, Těšínská 29, zastoupeného JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Ostrava, Českobratrská 2, proti žalovaným **1) Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7 a **2) Celní úřad pro Moravskoslezský kraj**, se sídlem Ostrava-Přívoz, náměstí Svatopluka Čecha 8, o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 30.3.2012, č.j. 1358-2/2012-140100-21 a rozhodnutí Celního úřadu Ostrava ze dne 25.1.2012, č.j. 81-2/2012-164300-024, ve věci spotřební daně

t a k t o :

I. Rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 30.3.2012, č.j. 1358-2/2012-140100-21 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žaloba o přezkoumání rozhodnutí Celního úřadu Ostrava ze dne 25.1.2012, č.j. 81-2/2012-164300-024 **se odmítá**.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Alfréda Šrámka, advokáta se sídlem Ostrava, Československá 2.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 30.3.2012, č.j. 1358-2/2012-140100-21, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Ostrava (dále jen „celní úřad“) ze dne 10.11.2011, č.j. 17928-6/2011-164300-024. Celní úřad předmětným rozhodnutím zastavil podle § 112 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d.ř.“) odvolací řízení ve věci odvolání, které žalobce podal proti platebnímu výměru ze dne 25.8.2011, jímž mu byla vyměřena spotřební daň z minerálních olejů. Dále se žalobce domáhal též přezkoumání rozhodnutí celního úřadu ze dne 25.1.2012, č.j. 81-2/2012-164300-024, jímž celní úřad zamítl odvolání žalobce ze dne 28.12.2011, resp. podání, které celní úřad obsahově posoudil jako nové odvolání proti shora uvedenému platebnímu výměru, a zastavil odvolací řízení.

Jelikož podle zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky s účinností od 1.1.2013 přešla působnost celních ředitelství na Generální ředitelství cel a působnost Celního úřadu Ostrava na Celní úřad pro Moravskoslezský kraj, je s těmito úřady nadále jednáno jako s žalovanými dle § 69 s.ř.s.

Žalobce namítal, že:

- 1) rozhodnutí žalovaného 1) nebylo doručeno jeho právnímu zástupci, který si denně vyzvedává poštu, přičemž výzva k vyzvednutí zásilky ani zásilka samotná mu nebyly do poštovní schránky vhozeny. Žalobce se s napadeným rozhodnutím seznámil až při nahlížení do spisu, kdy mu byla předána prostá kopie rozhodnutí;
- 2) výzva k odstranění vad odvolání nebyla doručena zástupci žalobce, neboť se její doručování časově minulo s oznámením o převzetí zastoupení;
- 3) žalovaný 1) nesprávně vyložil § 112 odst. 3 d.ř., neboť zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení, ačkoli žalobce doplnil chybějící náležitosti odvolání dříve, než rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení nabylo právní moci, čímž odstranil překážku, která bránila řádnému pokračování v odvolacím řízení, tudíž mělo být v daňovém řízení pokračováno a úřady se měly věcně zabývat jeho námitkami. Zdůraznil rovněž, že jeho postupem nebyl v žádném případě mařen účel daňového řízení;
- 4) celní úřad nezjistil řádně skutkový stav věci a z takto nedostatečně zjištěného skutkového stavu vyvodil chybné a nelogické závěry.

Žalovaný požadoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že se věcně nezabýval žalobními body, kterými žalobce napadá samotný platební výměr, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo rozhodnutím toliko procesní povahy.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] napadená rozhodnutí žalovaných, přičemž vycházel ze skutkového

a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že:

Dne 25.8.2011 vydal celní úřad platební výměr č.j. 17928/2011-146300-024, jímž vyměřil žalobci spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období březen 2010 ve výši 289.190,- Kč. Dne 4.10.2011 podal proti tomuto platebnímu výměru žalobce odvolání s tím, že jeho odůvodnění dodá jeho právní zástupce po návratu z dovolené. Dne 7.10.2011 vydal celní úřad výzvu, jíž vyzval žalobce k odstranění vad odvolání, spočívajících v absenci uvedení odvolacích důvodů, a to ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení této výzvy, a dále poučil žalobce, že nebudou-li chybějící náležitosti odvolání doplněny, bude odvolací řízení zastaveno. Dne 19.10.2011 byla celnímu úřadu doručena plná moc, kterou žalobce udělil JUDr. Alfrédu Šrámkovi. Dne 24.10.2011 zástupce žalobce nahlížel do spisu a opatřil si jeho elektronickou kopii. Dne 10.11.2011 celní úřad rozhodnutím č.j. 17928-6/2011-164300-024 odvolací řízení zastavil s odůvodněním, že dne 3.11.2011 marně uplynula lhůta, kterou úřad stanovil žalobci k odstranění vad odvolání. Dne 28.12.2011 podal žalobce proti rozhodnutí celního úřadu o zastavení odvolacího řízení odvolání, které neodůvodnil. Současně téhož dne bylo celnímu úřadu doručeno odůvodnění odvolání proti platebnímu výměru, v němž žalobce uvedl řadu věcných námitek proti předmětnému platebnímu výměru a důkazních návrhů. Dne 4.1.2012 vydal celní úřad opět výzvu, a to k odstranění vad odvolání žalobce proti rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení ze dne 28.12.2011. Dne 25.1.2012 vydal celní úřad rozhodnutí č.j. 81-2/2012-164300-024, jímž podání žalobce ze dne 28.12.2011 nazvané jako „odůvodnění odvolání proti platebnímu výměru“ posoudil jako nové odvolání proti předmětnému platebnímu výměru a toto odvolání jako opožděné dle § 113 odst. 1 písm. c) d.ř. zamítl a odvolací řízení zastavil. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 14.2.2012. Dne 13.2.2012 žalobce doplnil odvolání proti rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení ze dne 10.11.2011 s odůvodněním shodným s žalobními body.

Dne 30.3.2012 vydalo Celní ředitelství Ostrava rozhodnutí č.j. 1358-2/2012-140100-21, jímž odvolání žalobce zamítlo a rozhodnutí celního úřadu ze dne 10.11.2011 potvrdilo. Odvolací orgán uvedl, že zákonné podmínky pro zastavení odvolacího řízení byly splněny, neboť odvolání žalobce nesplňovalo náležitosti dle § 112 d.ř., když v něm absentovalo odůvodnění, celní úřad v souladu s § 112 odst. 2 d.ř. žalobce vyzval k odstranění vad odvolání, k čemuž mu stanovil přiměřenou lhůtu, žalobce však ve stanovené lhůtě zůstal nečinný. Výzva k odstranění vad byla správně doručována žalobci samotnému, neboť oznámení o převzetí zastoupení bylo celnímu úřadu doručeno až následně. Fikce řádně a včas podaného odvolání ve smyslu § 112 odst. 3 d.ř. dle názoru odvolacího orgánu platí pouze tehdy, pokud dojde k odstranění vad ve lhůtě stanovené výzvou, popř. ještě do doby, než správce daně řízení využije svého oprávnění a odvolací řízení zastaví. Rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručováno poštou na adresu jeho sídla, přičemž dne 2.4.2012 byla zásilka obsahující rozhodnutí uložena na poště a adresátu bylo uložení zásilky oznámeno. Dne 13.4.2012 byla zásilka vrácena odesílateli jako nevyzvednutá.

Podle § 112 odst. 1 d.ř. odvolání musí mít tyto náležitosti: a) označení správce daně, který napadené rozhodnutí vydal, b) označení odvolatele, c) číslo jednací, popřípadě číslo platebního výměru nebo jinou jednoznačnou identifikaci rozhodnutí,

proti němuž odvolání směřuje, d) uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí, e) označení důkazních prostředků k tvrzením o skutkovém stavu, která jsou uvedena v odvolání, f) návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí.

Podle § 112 odst. 2 d.ř. obsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, vyzve správce daně odvolatele k doplnění podání s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů.

Podle § 112 odst. 3 d.ř. odstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci, platí, že odvolání bylo podáno řádně a včas, v opačném případě správce daně odvolací řízení zastaví.

K žalobnímu bodu 2), týkajícímu se doručování písemností zástupci žalobce soud uvádí, že z obsahu spisu je zřejmé, že výzva k odstranění vad odvolání byla odeslána celním úřadem již dne 7.10.2011 a teprve dne 19.10.2011 zástupce žalobce oznámil a doložil úřadu, že si zvolil pro řízení zástupce. Povinností celního úřadu pak nebylo opětovně doručovat výzvu k odstranění vad zástupci žalobce, neboť podstatná je toliko skutečnost, že v okamžiku učinění procesního úkonu vypravení zásilky byl žalobce nezastoupen. Nadto z obsahu spisu vyplývá, že zástupce žalobce dne 24.10.2011, tj. 17 dní před vydáním rozhodnutí o zastavení řízení pro neodstranění vad odvolání, nahlížel do spisu a pořizoval si fotokopii listin, tudíž si byl nepochybně vědom toho, že žalobci běží lhůta k odstranění vad podaného odvolání. Námitka žalobce je tedy zcela lichá.

Napadené rozhodnutí Celního ředitelství v Ostravě bylo dle fotokopie doručeny doručeno zástupci žalobce v souladu s § 47 odst. 2 d.ř., tj. v důsledku tzv. právní fikce doručení, neboť zástupce žalobce si nevyzvedl písemnost uloženou na poště ve lhůtě 10 dnů od jejího uložení, tudíž posledním dnem této lhůty (12.4.2012) se považuje písemnost za doručitou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Žalobce sice svým tvrzením, že se o doručování předmětné písemnosti nemohl dozvědět, neboť mu výzva k vyzvednutí zásilky nebyla vhozena do schránky, zpochybňoval správnost údajů uvedených na doručence, která má povahu veřejné listiny, přičemž označil i důkazy k prokázání svých tvrzení, avšak dle závěru soudu je prokazování této sporné skutečnosti zcela nadbytečné. Jak sám žalobce totiž uvedl, seznámil se s obsahem napadeného rozhodnutí jiným nezpochybnitelným způsobem (obdržel kopii rozhodnutí při nahlížení do spisu), tudíž materiální funkce doručení, tj. seznámení se s obsahem písemnosti, tak byla naplněna (viz v podrobnostech rozsudek NSS sp. zn. 1 As 90/2010). Žalobce tak případným pochybením v procesu doručování nebyl nijak zkrácen na svých právech, neboť se s obsahem doručované písemnosti seznámil a následně včas podal správní žalobu.

Důvodnost žaloby však krajský soud spatřuje v žalobním bodu 3). Z obsahu spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce, ačkoli byl řádně vyzván, neodstranil vadu svého banketního odvolání proti rozhodnutí celního úřadu ze dne 10.11.2011 a v poskytnuté přiměřené lhůtě 20 dnů chybějící odůvodnění odvolání nedoplnil. Lze

tedy souhlasit s žalovaným, že celní úřad nepochybil a zcela v souladu s § 112 odst. 3 d.ř. odvolací řízení zastavil. Z obsahu spisu je však rovněž zřejmé, že žalobce doplnil chybějící náležitosti odvolání podáním ze dne 28.12.2011, tj. v průběhu odvolacího řízení, neboť téhož dne rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení napadl včasným odvoláním, k němuž odůvodnění původního odvolání připojil. Celní úřad uvedené podání ze dne 28.12.2011 s ohledem na časovou souvislost posoudil jako nové (druhé) odvolání proti platebnímu výměru a opětovně o něm rozhodl (viz níže). Celní ředitelství Ostrava se obsahem tohoto podání odmítlo zabývat s odůvodněním, že odstranit vady odvolání a zvrátit účinky zastavení odvolacího řízení lze dle § 112 odst. 3 d.ř. toliko do doby, než správní orgán I. stupně o zastavení odvolacího řízení rozhodne.

Uvedený názor však dle závěru soudu nemá v § 112 odst. 3 d.ř. oporu. Gramatickým výkladem tohoto ustanovení je totiž nutné dospět k závěru, že fikce řádného a včasného podání odvolání nastává vždy, odstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci. Ustanovení § 112 odst. 3 d.ř. spojuje zastavení řízení se skutečností, že odvolatel nevyhoví výzvě k doplnění odvolání, nikoli tedy, že výzvě nevyhoví ve lhůtě stanovené dle § 112 odst. 2 d.ř. Obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 5 Afs 63/2010 uvedl, že správce daně nebyl v případě, kdy obdržel náležité doplnění odvolání, byť po lhůtě k tomu stanovené, oprávněn ani odvolací řízení zastavit. Smyslem této správcovské lhůty a procesní sankce zastavení řízení, je přimět odvolatele, aby vady odvolání odstranil. Pokud tak neučiní, je správce daně oprávněn řízení zastavit.

Odvolací daňové řízení není ovládáno koncentrační zásadou. Podle ust. § 111 odst. 2 d.ř. může odvolatel odvolání doplňovat a měnit, dokud rozhodnutí o něm není vydáno. Jestliže tedy odvolání bylo podáno včas (což v posuzovaném případě bylo) a posléze doplněno tak, že obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti, bylo by v rozporu s právem na spravedlivý proces zakotveném v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod v takové situaci řízení o tomto odvolání zastavit.

Krajský soud proto uzavírá, že věcně správné rozhodnutí celního úřadu o zastavení odvolacího řízení pro neodstranění vad podaného odvolání nemůže obstát, neboť žalobce v souladu s § 112 odst. 3 d.ř. odstranil vady podaného odvolání dříve, než bylo rozhodnuto o zastavení odvolacího řízení *pravomocně*. Vady podaného odvolání lze tedy dle názoru krajského soudu odstranit i v průběhu řízení o odvolání proti rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení, a to do doby, než správní orgán II. stupně o odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení rozhodne.

Pro úplnost lze odkázat na analogickou úpravu odstraňování vad podání v civilním soudním řízení dle § 43 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, kde dle judikatury odvolacích soudů i Nejvyššího soudu ČR (srov. rozsudek 21 Cdo 5339/2008), rovněž marné uplynutí soudcovské lhůty poskytnuté k odstranění vad podání nemá za následek nemožnost vytknuté vady podání odstranit později, a to případně i v odvolání proti usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí podání nebo v jiném podání doručeném odvolacímu soudu před vydáním rozhodnutí o odvolání, k jejichž obsahu odvolací soud přihlédne ve smyslu ustanovení § 167 odst. 2 a § 154 odst. 1 o. s. ř.

V řízení před správním orgánem tudíž došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Proto soud napadené rozhodnutí bez jednání dle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení zrušil a vrátil dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc žalovanému k dalšímu řízení. Prostor pro přezkum dotčeného platebního výměru nebyl krajskému soudu otevřen, neboť je teprve úkolem správních orgánů opětovně rozhodnout o odvolání proti předmětnému platebnímu výměru, a to v mezích, které vytýčil žalobce svým odvoláním, doplněným dne 28.12.2011.

Ve vztahu k rozhodnutí celního úřadu ze dne 25.1.2012, č.j. 81-2/2012-164300-024, jímž celní úřad zamítl odvolání ze dne 28.12.2011 jako opožděné a zatavil odvolací řízení, se z obsahu spisu nepodává, že by žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání. Je tudíž zřejmé, že domáhá-li se žalobce žalobou též zrušení tohoto rozhodnutí, činí tak předčasně, neboť podle § 5 a § 68 písm. a) s.ř.s. je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu přípustná pouze tehdy, vyčerpali-li žalobce řádné opravné prostředky, a to ve lhůtě dvou měsíců po té, kdy bylo žalobci doručeno rozhodnutí správního orgánu, jež rozhodoval v posledním stupni (§ 69 a § 72 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba tak byla v této části podána předčasně a soud ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. výrokem II. odmítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému 1) na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce ve výši 8.808,- Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč a 2) náklady za zastupování žalobce advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31.12.2012 (dále jen „AT“) jako odměna za zastupování ve výši 4.200,- Kč za 2 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a sepsí žaloby (odměna za 1 úkon právní služby ve výši 2.100,- Kč stanovena dle § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 bod 5 AT), a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 600,- Kč, tj. 2 x 300,- Kč dle § 13 odst. 3 AT, to vše zvýšené o DPH z odměny a náhrad ve výši 1.008,- Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem uvedené daně. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle ust. § 149 o.s.ř. per analogiam.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 20.3.2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu